

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115236017
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4115236017.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: O. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom A. N. zastúpenej: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, proti žalovanému: F. S., narodený XX.XX. XXXX, bytom F. XX, D., zastúpenému. JUDr. Ján Polák, advokát so sídlom Miletičova 64, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu D. zo dňa 09. júna 2021 pod č.k. 16C/270/2015 - 406 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov na čas po rozvode (ďalej len BSM) tak, že I. Súd prikázal žalovanému do výlučného vlastníctva: nehnuteľností nachádzajúce sa v Obci D., v katastrálnom území G., zapísané v Katastri nehnuteľností Okresného úradu D., katastrálneho odboru na LV č. XXXX, ako parc. registra "C" a to parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty, o výmere 694 m², parc. č. XXX/X, trvalé trávne porasty, o výmere 381 m², parc. č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 106 m² a rodinný dom na parc. č. XXX/XX, na LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty, o výmere 142 m² a to v podiele 1/5- iny k celku; na LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parc. č. XXX/X - trvalé trávne porasty, o výmere 169 m² v podiele 1/10 -iny k celku; na LV č. XXXX ako parcely registra "C" a to parc. č. XXX/XX - orná pôda, o výmere 80 m² v podiele 1/8-iny k celku a na LV č. XXXX, ako parcely registra "C" a to parc. č. XXX/X, orná pôda, o výmere 548 m² v podiele 1/40-iny k celku v celkovej hodnote 158.000,- eur.. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vyporiadanie BSM po rozvode manželstva zaniknutého 04.11.2014. Žiadala vyporiadať nehnuteľnosti nadobudnuté počas manželstva, hnuťelné veci, zostatky na účtoch a pasíva spočívajúce v nezaplatenom spotrebiteľskom úvere poskytnutého Sberbank Slovensko vo výške 99 000 eur. Z vykonaného dokazovania zistil, že strany uzavreli manželstvo 23.10.1999. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 04.11.2011. Počas trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v Obci D.v kat. území G. zapísané na LV č. XXXX vrátane rozostaveného rodinného domu, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX LV č. XXXX. Znalec Ing. M. Y. ohodnotil nehnuteľnosti ku dňu 04.11.2014 sumou 158 000 eur. Zaoberal sa námietkami žalobkyne ku znaleckému posudku v bode 15., 16. rozsudku dospejúc k záveru nedôvodnosti námietok. Zistil, že ku dňu rozvodu manželstva na účte mBank bol zostatok 6,33 eura, úveru Sberbank Slovensko číslo účtu XXXXXX ku dňu 04.11.2014 bol vo výške 6 630,18 eura, z úveru č. 705129 96 752,73 eura, v Prvej stavebnej sporiteľni v sume 2 092,43 eura. Ďalej zistil, že úver v sume 99 000 eur bol dňa 15.06.2013 prepísaný na účet žalovaného, aj úver č. XXXXXX v sume 7 000 eur. S účinnosťou od 01.08. 2017 sa nástupníckou bankou stala Prima banka Slovensko. Strana sa dohodli, že do BSM nepatrí byt nadobudnutý žalovaným, ale sa dohodli na investíciách do bytového domu v sume 848,44 eura, 1 888,94 eura.

1.2. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 143, § 148, § 149, § 150 Občianskeho zákonníka a uviedol, že medzi stranami nebolo sporné BSM v časti nehnuteľnosti uvedených v bode 13. rozsudku. Rodinný dom s pozemkami prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného dôvodiac, že žalovaný nehnuteľnosť obýva. Tento spôsob vyporiadania navrhla žalobkyňa v návrhu na vyporiadanie BSM. Neprihliadol na jej záverečný návrh žiadajúci prikázať nehnuteľnosť do jej vlastníctva, pretože počas konania prezentovala absolútnu nemajetnosť. Vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti stanovenej znalcom Y. v sume 158 000 eur. Uviedol, že posudok bol vypracovaný v roku 2018. Žalobkyňa počas celého konania nenavrhla dôkazy riadne a včas. Pokiaľ by navrhla znalecké dokazovania na začiatku konania, mohla zabezpečiť vykonanie znaleckého dokazovania v čase nedokončenej nehnuteľnosti.

1.3. Do masy BSM nezahrnul hnutelné veci, pretože žalovaný v priebehu konania zmenil svoj postoj, namietal ich existenciu a hodnotu. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, kde sa veci nachádzajú, kto ich užíva, akú mali nadobúdaciu hodnotu a hodnotu v čase zániku BSM. Preto nemohol vychádzať z jej tvrdenia.

1.4. Do masy BSM nezahrnul byt a príslušné pozemky, pretože strany sa tak dohodli a vyporiadal finančné prostriedky vynaložené zo spoločného na oddelený majetok spočívajúci v obnove bytu v sume 13 727,88 eura a sume 394,91 eura na zakúpenie bytu.

1.5. Ďalej uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne o nedostatočnom zistení súdom o úveroch žalovaného. Nemohol v konaní zohľadniť vyplatenie nájomného v sume 36 000 eur za užívanie nehnuteľnosti žalovaným. Zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov Mgr. M., Bc. O., O., G. z dôvodu hospodárnosti konania. Vykonanie dokazovania nepovažoval za potrebné, pretože žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré mali navrhovaní svedkovia objasniť.

1.6. Pri výpočte vyrovnávacieho podielu vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti v celkovej sume 158 000 eur, z čoho pripadá žalobkyni polovica 79 000 eur. Záväzok Prima banke predstavoval ku dňu rozvodu manželstva 96 752,73 eura, prevzal ho žalovaný. Polovicu z tejto sumy 48 376,37 eura pripadajúci na žalobkyňu odpočítal od hodnoty nehnuteľnosti, rozdiel súm predstavuje 30 623,63 eura. Z tejto sumy odpočítal polovicu úveru vo výške 6 630 eur, ktorý žalovaný ku dňu zániku manželstva zaplatil. Polovicu 3 315,09 eura odpočítal z celkovej sumy 30 623, 63 eura, čo predstavuje rozdiel 27 308,54 eura.

1.7. K sume 27 308, 54 eura pripočítal sumu polovicu zo sumy 1 888,94 eura -944,47 eura, zo sumy 848,44 eura polovicu 424, 22 eura za opravu bytového domu a pripočítal ju k povinnosti žalovaného k zaplateniu sumy titulom vyporiadania BSM.

1.8. Pripočítal žalobkyni polovicu vložených finančných prostriedkov zo sumy 14 122, 79 eura - na rekonštrukciu bytu a jeho kúpu.

1.9. Pripočítal v prospech žalobkyne sumu 2 092,43 eura vyplatenú zo sporenia z Prvej stavebnej sporiteľne. Vyporiadal sumy nasporenú ku dňu zániku BSM, pretože po jeho zániku sporil žalovaný.

1.10. Ku konečnej sume 37 831,06 eura pripočítal 3,17 eura, ako polovicu zostatku na účte žalovaného v spoločnosti mBank, čím dospel k sume 37 834,23 eura.

1.11. Pretože žalovanej priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM 4 740 eur.

1.12. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie. Uviedla, že napáda rozsudok prvoinštančného súdu v celom rozsahu pre jeho nezákonnosť z odvolacích dôvodov:

a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 365 ods. 1 písm. d) CSP,

c) súd nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) CSP,

d) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam § 365 ods. 1 písm. f) CSP,

e) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Poukázala na zrejmé pochybenia súdu pri písomnom vyhotovení rozsudku, keď vo výrokovej časti zahrnul rozhodnutie o náhrade trov konania a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok do výroku vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Výroky nie sú výroky vo veci samej a nemali byť zahrnuté do vypořádania BSM.

V článku II. uviedol nesprávne obchodné meno veriteľa, ktorý má byť správny Prima banka Slovensko, a.s.

Pri obchodnom mene veriteľa nesprávne v zátvorke uviedol „(pôvodne Sberbank Slovensko, a.s.)“ nakoľko predchádzajúci obchodný názov spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., nebol názov Sberbank Slovensko, a.s. ale Dexia banka Slovensko, a.s. a Prima banka Slovensko, a.s. sa stala nástupníckou spoločnosťou zaniknutej spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s..

2.2. V časti nevyporiadania huteľných vecí namietala, právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že nerozporujú ňou uvedenú masu BSM okrem bodu 1 a 2.

Ostatné aktíva a pasíva žalovaný nerozporoval a táto otázka medzi stranami sporu nebola sporná. Až následne v rámci prebiehajúceho súdneho konania žalovaný poprel svoje predchádzajúce tvrdenie a začal rozporovať existenciu akéhokoľvek huteľného majetku patriaceho do masy BSM. Vo svojom návrhu a následných vyjadreniach riadne identifikovala huteľný majetok patriaci do masy BSM (ktorý žalovaný aj potvrdil). Uviedla jeho zostatkovú cenu ku dňu zániku BSM, s ktorou žalovaný súhlasil a nepopieral jej tvrdenia. Požiadala vo svojom vyjadrení súd, aby v prípade sporu strán ohľadne hodnoty huteľných vecí ustanovil po vypočítaní účastníkov konania znalca z príslušného odboru a odvetvia za účelom stanovenia ceny vecí. Huteľné veci vôbec nevyporiadal s odôvodnením, že neuniesla dôkazné bremeno, pretože nepreukázala, kde sa veci momentálne nachádzajú, kto ich užíva a akú mali jednotlivé veci nadobúdaci hodnotu a hodnotu v čase zániku BSM. Uviedla, že jednotlivé veci riadne identifikovala, na pojednávaní došlo medzi stranami sporu k diskusiám, kde sa ktorá vec nachádza. Preto postup súdu považovala za neštandardný a nezákonný, keď na úkor jednej strany sporu vylúči z masy BSM časť aktív len preto, že je potrebné doplnenie dokazovania vo veci určenia ich hodnoty. Navrhla znalecké dokazovanie na stanovenie ich hodnoty. Súd jej návrh odignoroval a ani neuviedol, prečo ho nevykonával. Rozhodnutie je v tejto otázke nepreskúmateľné a javiace sa ako svojvoľné. Týmto svojvoľným konaním súd vedome znevýhodnil jej postavenie v spore, nakoľko všetky veci zostali v užívaní žalovaného a nemusel jej uhradiť žiaden vyrovnávací podiel z nich.

2.3. V časti vypořádania finančných prostriedkov na účtoch namietala, že súd riadne nevyporiadal aktíva tvoriace masu BSM predstavujúce pohľadávku BSM voči žalovanému. V návrhu uviedla, že počas manželstva mal žalovaný zriadených viacero účtov v rôznych finančných inštitúciách. Od počiatku manželstva ju odmietal informovať o stave ich spoločných finančných prostriedkoch a o zostatkoch na rôznych účtoch, preto požiadala súd o poskytnutie súčinnosti. Mala vedomosť o niektorých finančných ústavoch, v ktorých mal uložené nemalé peňažné prostriedky nadobudnuté počas ich spoločného manželstva.

Preto požiadala súd o dopyt na tieto finančné inštitúcie nielen o zostatkoch na účtoch vedených na meno žalovaného ku dňu zániku BSM, ale aj o pohybe na týchto účtoch. Žalovaný v rámci rozvodového konania postupne finančné prostriedky na týchto účtoch vyberal, niektoré účty následne zrušil a pár mesiacov po rozvode manželstva peniaze vrátil späť na účet. Jej tvrdenie mal súd čiastočne za preukázané, keď vo svojom odôvodnení v bode 17 uvádza, že „Z listu Tatra banka, a.s. súd zistil, že bankový účet vedený v tejto banke bol zrušený dňa 26.09.2013. Rovnako účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. bol zrušený ku dňu 30.08.2014. Zo správy Československej obchodnej banky, a.s. rezultovalo, že bežný účet a termínovaný vklad boli uzatvorené dňa 28.11.2008 a 15.11.2006“. Z uvedeného je zrejmé, že minimálne v dvoch bankách a to v Tatra banke, a.s. a v Slovenskej sporiteľni, a.s. žalovaný počas rozvodového konania vybral všetky peňažné prostriedky patriace do BSM a použil ich na svoju výlučnú potrebu.

Súd ďalej zistil zo správy mBank, že stav účtu ku dňu 04.11.2014 bol 6,33 eura. Následne teda polovicu z uvedenej sumy pripočítal v jej prospech vyrovnávacieho podielu. Zostatky na účtoch sú nereálne, neodzrkadľujúcu skutočné finančné prostriedky nadobudnuté počas manželstva do BSM. V tomto smere opäť navrhla doplniť dokazovanie dopytom na finančné inštitúcie, nielen s otázkou aký bol zostatok

na účtoch ku dňu zániku BSM, ale aj o podrobné výpisy s pohybmi na účtoch vedených na meno žalovaného pred rozvodom manželstva. K výpisom z účtov sa nemala a nemá ako objektívne dostať, hoci na uvedených účtoch boli finančné prostriedky patriace do masy BSM. Súd však jej návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere opäť odignoroval. Vo rozhodnutí ani neuviedol, že odmietol vykonať tento dôkaz a ani prečo odmietol návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere. Konaním súdu jej bolo zabránené k účinnému bráneniu si a presadzovaniu si práva a zamedzený prístup k spravodlivému súdnemu konaniu.

Súd odignoroval aj rozsudok súdu o rozvode manželstva, kde v konaní žalovaný na pojednávaní pred vyhlásením rozsudku uviedol, že výška jeho úspor je cca 6 000 eur. Okrem iného uviedol, že na účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. mu spoločnosť Alarm System s.r.o. /ktorej bol spoločníkom a konateľom/ preposiela nemalé finančné prostriedky každý mesiac na výplatu cca 20 zamestnancov /so mzdou cca 1 800 eur - 2 000 eur/, ktorí pracujú v D. a tie im on vypláca. Po vyplatení miezd a cestovných náhrad žalovaný vraj vyberá z účtu zostatky, či už prostredníctvom bankomatov alebo výberom z účtu a opätovne ich ukladá do pokladne spoločnosti Alarm System, s.r.o. V žalobe žiadala, aby súd pripojil spis Okresného súdu D., sp.zn. 13P/128/2014.

2.4. V časti vyporiadania úverov namietala nedostatočne zistený skutkový stav a nevykonanie navrhnutých dôkazov.

Súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s jej tvrdením, že z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli splácané úvery žalovaného, ktoré si ešte zobral pred uzatvorením manželstva, alebo ktoré si bral už počas manželstva, ale finančné prostriedky z nich neboli použité na BSM. Boli použité na refinancovanie úverov žalovaného, alebo na jeho osobné potreby. Súd vo svojom odôvodnení uviedol, že „ak mala žalobkyňa pochybnosti o úverových machináciách žalovaného, mala sa obrátiť na iné štátne orgány, ktoré sú príslušné riešiť danú problematiku“. Povinnosťou súdu však bolo v tomto súdnom konaní riadne zistiť skutkový stav veci a zaoberať sa aj jej tvrdeniami, najmä ak jej tvrdenia sa opierali o vykonané dokazovanie. Uviedla, že súd prvej inštancie na jednej strane v bode 18. uviedol, že zo Správy Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. mal za preukázané, že úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému vo výške 67 000 eur bol splatený dňa 09.05.2013, pár dní na to ako strany sporu si zobrali spotrebný úver vedený v Tatra Banka, a.s. na sumu 99 000 eur (ktorý už do masy BSM súd zahrnul), ale na druhej strane tento úver žalovaného vo výške 67 000 eur nezahrnul do masy BSM ako aktívum, teda ako pohľadávku BSM voči žalovanému, hoci je zrejmé, že tento úver bol splatený 09.05.2013 počas trvania manželstva z prostriedkov BSM. Z uvedeného je zrejmé, že polovica úveru, t.j. suma vo výške 33 500 eur mala byť pripísaná v jej prospech žalobkyne pri určení výšky jej vyporiadacieho podielu.

Ďalej namietala, že súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol úver poskytnutý spoločnosťou Sberbank Slovensko, a.s. žalovanému vo výške 7 000 eur. Uviedla, že o uvedenom úvere nemala vedomosť a poprela, že by mal spadať do pasív BSM. Ak si úver žalovaný zobral a bol splácaný z prostriedkov patriacich do BSM počas trvania manželstva, mali byť tieto splátky zahrnuté do aktív BSM ako pohľadávka BSM voči žalovanému. Ak si žalovaný úver zobral, jeho prostriedky boli použité výlučne na jeho osobné potreby. Súd sa jej tvrdeniami nijako nezaoberal, len skonštatoval, že nespochybnila skutkové tvrdenie žalovaného o jej vlastnoručnom podpise na Zmluve. Táto zmluva jej však nebola nikdy predložená. Súd prvej inštancie úver spomenul v bode 17. a aj v bode 32., ale v rámci vyporiadania BSM ho opomenul, hoci jeho zostatková hodnota ku dňu zániku BSM bola podľa vyjadrenia Sberbank Slovensko, a.s. bola vo výške 6 630,18 eura.

V rozsudku Okresného súdu D. zo dňa 18.09.2014 č. k. 13P/128/2014, ktorým súd manželstvo sporových strán rozviedol je uvedené, že žalovaný v predmetnom súdnom konaní uviedol, že spotrebný úver 7 000 eur potreboval na vyplatenie pôžičky od otca, nakoľko bol dlžný svojim priateľom. Tento rozsudok je súčasťou súdneho spisu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a preto je dôkazom pravdivosti jej tvrdení.

Súd sa nevysporiadal s jej tvrdeniami, že úver poskytnutý spoločnosťou Sberbank Slovensko, a.s. Zmluvou o spotrebnom úvere č. XXXXXX uzatvorenej dňa 25.04.2013 slúžil žalovanému výlučne na vyplatenie jeho predchádzajúceho úveru z Prvej stavebnej sporiteľne a.s. v sume 67 000 eur a zvyšné peňažné prostriedky neboli použité na získanie žiadnej majetkovej hodnoty, ktorá by patrila do BSM a ani neboli spotrebované v rámci BSM, ale boli použité na osobnú potrebu žalovaného. Na preukázanie uvedeného požiadala súd, aby urobil dopyt na Sberbank Slovensko, a.s., aby oznámila na aký účet (číslo účtu a názov účtu) boli poukázané tieto finančné prostriedky nadobudnuté z úveru a výpisy z účtu, na ktoré boli použité finančné prostriedky titulom poskytnutého úveru za obdobie od pripísania finančných prostriedkov na daný účet až do dňa 04.11.2014, kedy došlo k zániku BSM.

Súd aj v tomto prípade nedoplnil navrhované dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenia, že finančné prostriedky z úveru použil žalovaný na refinancovanie svojich úverov. Uvedené je však zrejmé z dôkazov založených v súdnom spise, keď dňa 25.04.2013 si žalovaný zobral zo spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s. úver a obratom dňa 09.05.2013 spláca svoj úver vo výške 67000 v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.. Aj pri tomto úvere poukázala na rozsudok o rozvode, kde žalovaný potvrdil, že si bral úver, ktorého zostatok bol v roku 2014 70 000 eur a následne prefinancoval novým úverom v marci 2014 a to úverom na sumu 99 000 eur uznaným ako spotrebný úver.

Súd prvej inštancie sa odmietol s uvedenými finančnými transakciami žalovaného úplne zaoberať a na pojednávaní v tejto veci uviedol, že „je to celé domotané“ a že sa s tým už zaoberať nebude. Dokonca aj na súdnom pojednávaní, konanom pred sudkyňou žalovaný sám potvrdil, že jeho starý úver vo výške 67 000 eur refinancoval v inej banke - a si ho aj navýšil na 99 000 eur. Týmto vyjadrením sa jej tvrdenie stalo medzi sporovými stranami nesporným a súd mal k tomu tak aj pristupovať. Navrhla v tomto smere doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov, ktorí by súdu potvrdili, že predmetné finančné prostriedky neboli použité na dostavbu rodinného domu manželov (nakoľko ten bol už v rozhodnom čase dostavaný) a boli to ľudia, ktorí mali prehľad o hospodárení a finančných transakciách rodiny. Súd návrh na doplnenie dokazovania na poslednom pojednávaní dňa 12.05.2021 zamietol s odvolaním sa na hospodárnosť konania a považoval za nepravdepodobné, aby svedkovia disponovali informáciami ohľadne finančného hospodárenia bývalých manželov. Uvedená argumentácia nemá ani len logický základ. Súd si mal predmetných svedkov vypočuť a až na základe ich výpovede zhodnotiť dôkazy a vyjadriť svoje pochybnosti a pravdepodobnosti a nie vopred sa zamýšľať a domnievať či mohli alebo nemohli poznať osobné pomery a finančnú situáciu v rodine.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva pochybil, keď ako pasívum do BSM zahrnul úver vo výške 99 000 eur, ktorý žalovaný použil výlučne na splatenie svojho starého úveru a zvyšok použil na svoju osobnú potrebu. Nezahrnul ho do masy BSM ako aktívum. Týmto pochybením bola poškodená a jej vyporiadací podiel na BSM bol z pochybenia značne znížený.

2.5. Žalobkyňa namietala vyporiadanie Stavebného sporenia založeného pre deti. Uviedla, že počas manželstva žalovaný zriadil pre maloleté deti stavebné sporenie v Prvej stavebnej sporiteľni s názvom účtu F. S. a R. Súd zistil, že ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 04.11.2014 boli zhodné zostatky na týchto účtoch vo výške 2 092,43 eura. Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. následne po rozvode manželstva vyplatila žalovanému z každého účtu sumu vo výške 5 393,70 eura, spolu sumu 10 787,40 eura. Súd bez toho, že by zisťoval ďalšie skutočnosti uviedol, že v jej prospech pripočítava výlučne sumu vo výške 2 092,43 eura bez bonusov, ktoré následne po ukončení zmluvy pripočítavajú a že „v konaní nebolo sporné, že uvedené sporenie bolo hradené po zániku BSM z výlučných prostriedkov žalovaného“. Uvedené však nebolo nikdy predmetom dokazovania a z akých prostriedkov bolo sporenie hradené bolo od počiatku medzi sporovými stranami sporné.

2.6. Ďalej žalobkyňa namietala, že v rámci súdneho konania na pojednávaniach uviedla, že žalovaný je spoločníkom niekoľkých spoločností. Žalovaný priznal, že má niekoľko firiem, hoci tvrdil, že je v nich len konateľom. Súd bez doplnenia dokazovania prijal výlučne tvrdenia žalovaného a jeho obchodnými podielmi v obchodných spoločnostiach sa vôbec nezaoberal. Tvrdenia žalovaného, že vo firmách je len konateľom nevyplyvajú z obchodného registra. V spoločnosti V.U. s.r.o. ako aj v spoločnosti Y. s.r.o. bol žalovaný spoločníkom aj v čase zániku BSM a tieto obchodné podiely mali byť vysporiadané v súlade so zákonom ako aktívum BSM. Súd uvedené odignoroval a na jej tvrdenie, že žalovaný vlastní v D. firmu, ktorá dobre prosperuje a má tam vytvorený účet, uvedené odmietol preveriť s odôvodnením, že by to bolo nevhodné preverovať v zahraničí a predĺžilo by to zbytočne súdne konanie. Toto jej tvrdenie neuviedol ani v odôvodnení rozhodnutia. Opäť nesprávnym procesným postupom jej znemožnil aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Opätovne konal na prospech žalovaného s odôvodnením hospodárnosti konania, hoci sám svojou nečinnosťou spôsobil prietahy súdneho konania.

2.7. Žalobkyňa nesúhlasila s ohodnotením nehnuteľnosti. Uviedla, že ustálená rozhodovacia prax súdov vo veci oceňovania hnutelných a nehnuteľných vecí patriacich do vyporiadavanej masy BSM jasne hovorí, že sa má vychádzať výlučne zo stavu veci v čase zániku BSM a z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu BSM. Súd tak nepostupoval. Nielenže rozhodoval na základe znaleckého posudku vyhotoveného súdnym znalcom ešte v roku 2018, ale súd dal ohodnotiť nehnuteľnosť ku dňu zániku BSM a teda ku dňu 04.11.2014.

Napriek mnohým pochybeniam znalca pri vypracovávaní znaleckého posudku, ktoré podrobne vo svojich vyjadreniach popísala, súd nepristúpil na jej návrh na doplnenie dokazovania o kontrolný znalecký posudok, ktorý by vychádzal z reálneho stavu nehnuteľností ku dňu zániku BSM. Zákonná sudkyňa sa vyjadrila, že vo veci ohodnotenia nehnuteľností dá vypracovať kontrolný znalecký posudok, čo potvrdil aj predseda Okresného súdu D. v odpovedi na sťažnosť na prieťahy v tomto súdnom konaní zo dňa 12.05.2020. V odôvodnení napádaného rozsudku však opäť nie je k jej návrhu na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku spomenuté nič.

Znalecký posudok Ing. M.a Y. obsahuje toľko závažných pochybení a nesprávností, že uvedené pochybenia majú za následok nesprávne stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Medzi najzávažnejšie pochybenia považovala chybné výpočty a koeficienty, ale najmä skutočnosť, že znalec sa nedostatočne zaoberal otázkou rozostavanosti predmetného rodinného domu ku dňu jeho ohodnocovania, teda ku dňu zániku BSM. Pri stanovovaní rozostavanosti rodinného domu vychádzal výlučne z tvrdení žalovaného, jej námietky k tvrdeniam žalovaného nijako nebral do úvahy. Pri určení rozostavanosti rodinného domu vychádzal zo súkromného znaleckého posudku Ing. A. z roku 2015, ktorý žalovanému predmetný rodinný dom ohodnocoval za účelom vyporiadania BSM. Ten istý znalec pritom vypracovával znalecký posudok na rovnaké nehnuteľnosti aj v roku 2013 pre účely úveru a zriadenia záložného práva na predmetné nehnuteľnosti. Fotodokumentácia v znaleckom posudku Ing. A. O. z r. 2015 nezodpovedala realite, nakoľko v tom období bol rodinný dom úplne dokončený aj s oplotením a terénnymi úpravami a žalovaný v predmetnom dome už niekoľko rokov býval. Na uvedené poukázala v rámci súdneho konania a trvala na skutočnosti, že fotodokumentácia v znaleckom posudku Ing. O. je zo skoršieho obdobia. Rodinný dom sa nachádzal v oveľa väčšom stave dostavanosti, ako určil znalec Ing. Y., resp. dom bol už dokončený. Znalec na základe tejto starej fotodokumentácie určil, že kanalizačná žumpa nebola zrealizovaná (bola zrealizovaná ku koncu roku 2013), že brána pre autá na oplotení nebola pravdepodobne osadená (bola osadená aj s vybudovaným kompletným oplotením), že spevnené plochy neboli zrealizované a že oporný múr bol zrealizovaný len pod domom a že iné vonkajšie úpravy neboli dokonca k dátumu vyporiadania (tu je asi omyl - nakoľko to vyvracia samotná fotodokumentácia znalca Ing. Y. a pravdepodobne mal znalec na mysli ku dňu zániku BSM) zrealizované. Všetko uvedené bolo už v čase rozvodu manželov zrealizované. Znalec si dokonca v častiach svojho posudku odporuje, keď na str. uvádza, že oplotenie pozemku je len na hranici s pozemkom p.č. XXX/X alebo v inej časti posudku uvádza, že oplotenie je zrealizované okolo všetkých hodnotených nehnuteľností. Znalec Ing. O. v posudku z r. 2013 uviedol, že oplotenie bolo kompletne dokončené, tak ako je to v súčasnosti. Takisto ku dňu rozvodu manželstva boli vyhotovené všetky terénne úpravy a sadové úpravy pozemku. Pozemok bol vyrovnaný, bola na ňom vysadená tráva, vysadené tuje okolo celého pozemku a boli vysadené okrasné ihličnany. Bola vyhotovená bočná terasa s osadeným spodným WC na prízemí atď. Stav zachytený na fotodokumentácii od Ing. A. O. nezodpovedal stavu nehnuteľnosti ku dňu 04.11.2014, nakoľko na fotodokumentácii dokonca nie je ani namontovaná garážová brána na dome, ale znalec Ing. O. ju už v posudku z r. 2013 určenom pre banku ohodnotil. V znaleckom posudku Ing. Y. zhodne s Ing. O. uviedli ako začiatok užívania rodinného domu rok 2011. V tomto období sa dom reálne ešte v celosti neužíval (v stave užívania bola len jeho spodná časť - prízemie/ a začal sa užívať až začiatkom roku 2014, kedy sa tam presťahoval žalovaný a bol kompletne dokončený a zariadený. Napriek všetkým týmto rozporom a pochybnostiam o správnom posúdení rozostavanosti rodinného domu v čase zániku BSM, súd nepristúpil k dokazovaniu v tejto časti a ani nedal vyhotoviť kontrolný znalecký posudok.

2.8. V závere žalobkyňa namietala porušenie princípu rovnosti strán sporu.

Uviedla, že v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol prečo nereflektoval na jej záverečný návrh prikázať nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalovanému ako vyporiadaci podiel sumu vo výške 50 000 s tým, že ona preberie záväzok vyplatiť zostatok úverov, ktoré vznikli počas trvania manželstva. V odôvodnení uviedol, že uvedený návrh podala po 15 dňovej lehote určenej na podanie záverečného návrhu súdom a poukázal na skutočnosť, že na jednej strane prezentuje svoju absolútnu nemajetnosť a na druhej strane „veľkoryso ponúka žalovanému túto ponuku a nie je zrejme, z čoho by sama finančne prostriedky získala. K stranám sporu pristupoval však diametrálne rozdielne, porušujúc princíp rovnosti strán súdneho sporu. Za rovnakých podmienok vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctva manželov tak, že nehnuteľnosti a úver prikázal žalovanému s povinnosťou vyplatiť žalobkyni len sumu 37834,23 eura. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa nezamýšľal nad finančnou situáciou žalovaného, ktorý opakovane uvádzal svoje zlé finančné pomery. Na pojednávaní uviedol, že jeho výlučným mesačným príjmom je len suma 155 eur. Súd pri vyporiadaní BSM a prikázaní nehnuteľností patriacich do masy BSM prihliadol len na skutočnosť, že v nehnuteľnosti

žalovaný býva. Neprihliadal na potreby ešte nezaopatrených detí účastníkov konania, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa ktorý manžel zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určovaní miery pričinenia by musel zobrať zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Musel by zobrať zreteľ na skutočnosti, že žalovaný sa o maloleté deti počas manželstva nijako nestaral. Nedovolil jej manželke a deťom bývať v ich spoločnom dome, do ktorého im zamedzil prístup. Zo spoločného majetku si uhrádzal výlučne vlastné potreby a koníčky. Splácal svoje úvery a pred rozvodom znížil hodnotu masy BSM do takej miery, že na účte zostala suma približne 6 eur.

Ďalej namietala, že pokiaľ strany sporu v priebehu konania navrhovali dôkazné prostriedky na podporu svojich tvrdení, bolo povinnosťou súdu priebežne počas konania rozhodovať, či navrhnuté dôkazy pripustí alebo nepripustí a ak pripustí mal ich aj vykonať. V rámci predmetného konania boli oboma sporovými stranami predkladané listiny. Zo zápisníc pojednávania alebo z ich zvukových záznamov je zrejmé, že zákonná sudkyňa podstatné skutkové okolnosti a zásadné prostriedky procesného útoku žalobkyne ani nezaprotokolovala do zápisnice. Ak sa súd rozhodne navrhnutý dôkaz nevykonať, musí to podľa § 220 ods. 2 CSP zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Zo sumáru nevykonaných dôkazných prostriedkov je zrejmé, že sa jednalo výlučne o prostriedky procesného útoku žalobkyne.

Obsah práva na spravodlivý proces v ponímaní right to fair trial subsumuje široký rozsah práv vrátane práva byť vypočutý, práva navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu,

Vzhľadom k uvedenému mala za to, že nesprávnym procesným postupom súdu došlo k znemožneniu realizácie jej práv, ktorý dosiahol takú intenzitu, že celé konanie sa nejaví byť spravodlivé a rozhodnutie je svojvoľné, čím sa naplňa odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu alebo, aby rozhodnutie zmenil v zmysle jej záverečnej reči s tým, že na základe doplneného dokazovania ustáli výšku vyrovnacieho podielu žalovaného.

3. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie namietajúc výšku finančného vyporiadania, pretože súd prvej inštancie pri vyporiadaní úverov nezohľadnil zaplatenie úrokov z úveru. Za obdobie od zániku BSM do 15.06. 2043 predstavujú úroky z hypotekárneho úveru sumu 27 046 eura. V prípade spotrebného úveru celkové náklady predstavovali sumu 9 006,20 eura, okrem úveru aj poistenie schopnosti splácať úver. Počas manželstva zaplatil sumu 738,85 eura a zvyšnú časť vo výške 8 267,35 eura zaplatil z vlastných prostriedkov po rozvode. Záväzok z hypotekárneho úveru ku dňu zániku BSM preto predstavoval sumu 123 798,73 eura, ktorý prevzal, z čoho je polovica 61 899,365 eura. Polovica zo spotrebného úveru po zániku BSM je zo sumy 8 267,35 eura 4 133,675 eura. Po odpočítaní týchto súm predstavuje rozdiel finančného vyporiadania sumu 23 492,65 eura. Preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a zaviazal ho titulom finančného vyporiadania zaplatiť žalobkyňi sumu 23 492,65 eura v dvoch mesačných splátkach po 11 746, 325 eura splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku.

4. Žalobkyňa podala písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. Uviedla, že oba úvery hypotekárny úver č. XXXXXX a spotrebný úver č. XXXXXX nemali byť zahrnuté do masy BSM do jej pasív, ale obe sumy splátok úverov aj s nákladmi s nimi súvisiacimi, ktoré boli vyplatené počas trvania BSM mali byť zahrnuté do aktív BSM ako pohľadávka BSM voči žalovanému. Polovica takto vyplatených splátok s nákladmi na úvery počas trvania BSM mala byť pripísaná k jej finančnému vyporiadavaciemu podielu. Prvoinštančný súd v tomto smere nedostatočne zistil skutkový stav veci a nevykonal navrhnuté dôkazy, ako aj na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Opätovne uviedla, že o o spotrebnom úver č. XXXXXX vo výške 7 000 eur nemala žiadnu vedomosť a nemal byť zahrnutý do masy BSM ako pasívum ale aktívum, nakoľko nebol spotrebovaný v rámci BSM a ani sa z neho nenadobudla žiadna hodnota do BSM. Zobrať si ho sám žalovaný na vlastné potreby. Zopakovala dôvody odvolania v tejto časti. Rovnaké stanovisku zaujala k hypotekárnemu úveru č. XXXXXX. a zopakovala dôvody odvolania k bodu 18. rozsudku. Odvolanie žalovaného považovala v celom rozsahu za zmätočné a neodôvodnené.

V závere dodala, že výška vyporiadacieho podielu, ktorý jej má žalovaný titulom vyporiadania BSM vyplatiť sa má zvýšiť o polovicu všetkých splátok istiny a príslušenstva na tieto úvery, ktoré boli uhradené počas trvania BSM. Okrem toho by sa mali zohľadniť aj všetky splátky istiny a príslušenstva na úver, ktorý mal žalovaný v Prvej stavebnej sporiteľni (bod 18. napádaného rozsudku), ktoré boli uhradené počas trvania BSM a o polovicu všetkých týchto splátok, by sa mal jej vyporiadavací podiel zvýšiť.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

6. Odvolací súd skúmal odvolacie dôvody žalobkyne spočívajúce v porušení práva na spravodlivý súdny proces a porušenie rovnosti zbraní strán sporových strán.

Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu v prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatioiustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

7. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že nedoplnil ňou navrhované dokazovanie výsluchmi svedkov, vyžiadanim správ ohľadne pohybov na účtoch, odstránenie nedostatkov znaleckého dokazovania kontrolným znaleckým posudkom, nevykonaním znaleckého dokazovania na ocenenie hnutelných vecí.

Súd prvej inštancie k jej návrhu na doplnenie znaleckého dokazovania uviedol, že žalobkyňa v rámci konania nenavrholala žiadne dôkazy riadne a včas, čím prispela k tomu, že znalecký posudok bol vypracovaný až v roku 2018. Strany sa nevedeli dohodnúť na rozostavenosti stavby ku zániku BSM, preto musel znalec vychádzať z ním uvedených pokladov a výpovede svedkov by neprispeli k takým objektívnym skutočnostiam, ako boli posúdené v súkromnom znaleckom posudku.

V časti nevyporiadania hnutelných vecí rozsudok zdôvodnil neunesením dôkazného bremena žalobkyne, kde sa veci nachádzajú, kto ich užíva, akú mali nadobúdaciú hodnotu a hodnotu v čase zániku BSM.

V časti úverov a pohybov na účte zdôvodnil rozhodnutie dostatočným prešetrením úverov žalovaného a možnosťou žalobkyne obrátiť sa na iné štátne orgány. V závere zdôvodnil nevykonanie dokazovania výsluchom svedkov, pretože sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, že žalobkyňa neuviedla konkrétne skutočnosti, ku ktorým majú byť svedkovia vypočutí.

Z doterajšej rozhodovacej praxe NS SR súdu vyplýva, že nevykonanie niektorého z navrhovaných dôkazov bez ďalších relevantných skutočností nezakladá tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe

súdu. Súd totiž nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy, nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, lebo týmto postupom súd neporušil právo strany sporu na spravodlivý proces. Stanovisko NS SR je aplikovateľné na konanie pred súdom prvej inštancie, Preto námietka žalobkyne spočívajúca v nevykonaní ňou navrhnutého dokazovania nespôsobuje porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ale má vplyv na dostatočné zistenie skutkového stavu. Treba podotknúť, že konanie sa začalo 11.12.2015 za platnosti OSP a s pre ďalšie konanie platilo CSP, ustanovenie § 470 ods.2 CSP, ktorým sa súd prvej inštancie neriadil. Prvé pojednávanie bolo 28.04.2016, boli vypočuté strany, ale ich výsluch ohľadne nadobudnutia vecí počas trvania BSM bol nedostatočný. Žalovaný masu BSM okrem bodu 1, 2 žaloby nerozporoval. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že rodinný dom bol rozostavaný. Až na jej opätovný návrh na doplnenie dokazovanie súd prvej inštancie vo veci nariadil znalecké dokazovanie 30.01.2018. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení z 23.03. 2018(čl. 90) navrhla vykonanie dokazovania ohľadne účtov, zostatkov úverov a pohyboch na nich a na preukázanie jej tvrdenia, že z uvedených peňazí neboli nadobudnuté žiadne veci navrhla doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov: Mgr. M., Bc. O., O., G.. Toto vyjadrenie súd prvej inštancie doručoval žalovanému v novembri 2018. Žalobkyňa podala námietky voči znaleckému posudku. Z úradného záznamu z 29.11.2018 (l. 192) vyplýva, že súd prvej inštancie vylúčil spis 8C 37/2011 z ktorého zistil, že sa v ňom nachádza znalecký posudok č. 53/2013 vypracovaný Ing. Y., ktorým stanovil hodnotu stavieb a pozemkov v sume 296 000 eur. Ing. C. vypracoval kontrolný posudok č. 114/2016 s hodnotou 334 000 eur. Súd prvej inštancie doručil znalcomi námietky žalobkyne voči posudku, znalec podal k nemu písomné vyjadrenie. Žalobkyňa po ich doručení opätovne namietala jeho závery (čl 278). Súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu, či trvá na kontrolnom znaleckom posudku s tým, že bez zaplatenia preddavku znalecké dokazovanie nenariadi. Výzvu jej opätovne doručil 30.10.2020. Žalobkyňa na výzvu uviedla, že nesúhlasí so závermi posudku, ale pre finančnú situáciu si nemôže dovoliť kontrolný znalecký posudok. Uznesením zo dňa 19.03.2021 súd prvej inštancie opätovne rozhodoval o žiadosti žalobkyne o oslobodení od súdnych poplatkov, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.04.2021. Napriek tomu, že žalobkyňa trvala na námietkach voči znaleckému posudku a z finančných dôvodov na výzvu súdu netrvala s kontrolným znaleckým posudkom, súd prvej inštancie bez odstránenia týchto rozporov sa ním ďalej nezaoberal. K nevykonaniu dokazovania oboznámením znaleckého posudku môže súd pristúpiť za situácie, keď strany nemajú voči nemu žiadne námietky. Inak je povinný ich odstrániť a dať stranám možnosť sa k nim vyjadriť. Žalobkyňa počas celého konania namietala znalecký posudok, ktorému sa súd prvej inštancie venoval v bodoch 15. 16. rozsudku kopírujúc celé námietky žalobkyne, vyjadrenie znalca. Následne v bodoch 28., 29. vyhodnocoval vzťah znalcov. V závere vychádzal z hodnoty znaleckého posudku dôvodiac nekonanie žalobkyne spôsobujúce vykonanie znaleckého dokazovania v roku 2018. Žalobkyňa už v podanej žalobe navrhla vykonanie dokazovania za účelom zistenia ceny nehnuteľností. V spise sa nenachádzajú znalecké posudky, o ktoré sa opieral znalec a súd prvej inštancie nevykoná dokazovanie výsluchom znalca za účelom odstránenie rozpornosti hodnoty nehnuteľností. Rovnako postupoval pri zabezpečovaní dôkazov navrhnutých žalobkyňou na pohyb na účtoch a úveroch, výsluchov svedkov, u ktorých svoje zamietajúce stanovisko k ich výsluchu zdôvodnil až v dôvodoch rozsudku prezentovaním svojho názoru, že svedkovia by nemohli mať vedomosti o hospodárení strán. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nepostupoval s súladom s ustanoveniami OSP, CSP ukladajúcim mu rozhodnúť vec bez zbytočných prietahov a zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu, vo veci nekonal priebežne a nevyporiadaval sa s návrhmi na doplnenie dokazovania.

8. Okrem procesných pochybení vyššie uvedených súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a odvolania strán sú dôvodné.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov

staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

9. Vyporiadanie BSM v zmysle citovaného ustanovenia pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov strán- bývalých manželov. Z tohto dôvodu je pre vyporiadanie podstatná aj cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Pri oceňovaní týchto vecí platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ich stavu (z hľadiska veku, kvality, či miery opotrebenia) ku dňu zániku BSM, avšak z ich ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (k tomu porovnaj napr. R 42/1972, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2013 sp. zn. 3 Cdo 174/2012 a z 19. júla 2013 sp. zn. 7 Cdo 9/2012). Súd prvej inštancie nesprávne zadal úlohu znalcovi vypracovať znalecký a ohodnotiť nehnuteľnosti ku dňu zániku BSM. Znalec postupoval podľa pokynov súdu a súd pri vyporiadaní BSM vychádzal z hodnoty nehnuteľnosti ku dňu zániku BSM. Správne mal znalcovi zadať úlohu vypracovať znalecký posudok ku stavu nehnuteľnosti ku dňu zániku BSM, ale s hodnotou v čase vyporiadania. Okrem toho, posudok bo vypracovaný v roku 2018 a súd prvej inštancie rozhodoval vo veci v roku 2021. Pokiaľ by postupoval v zmysle vyššie uvedeného a nehnuteľnosť by bola znalcom ocenená ku dňu vypracovania posudku, nemohol by ani za danej situácie vychádzať z 3 roky starého ocenenia bez vyjadrenia strán, že s cenou vyčíslenou znalcom súhlasia. V tejto časti nariadil znalecké dokazovanie bez akéhokoľvek výsluchu strán ku stavu nehnuteľnosti v čase zániku BSM. Strany sporu mali rozdielne stanoviská ku stavu nehnuteľnosti ku dňu zániku BSM. Žalobkyňa trvala na vyjadrení, že nehnuteľnosť bola dostavaná a žalovaný ju následne obýval. Žalovaný spochybnil jej tvrdenia namietajúc nedostavanosť domu. Rozdielne tvrdenia strán súd prvej inštancie ponechal na znalcovi, ktorý poukázal na rozdielnosť tvrdení strán sporu ohľadne rozostavanosti nehnuteľnosti a ako bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie neodstraňoval ani rozdielne ceny nehnuteľností spise 8C 37/2011 ktorý zo spisu vylúčil, čím znemožnil aj odvolaciemu súdu sa s nimi oboznámiť. Dôkaz listinou v danom prípade, oboznámením posudkov v priebehu konania nevykonan. Jeho povinnosťou bude odstrániť vyššie uvedené nedostatky. Nehnuteľnosť prikázal do vlastníctva žalovaného dôvodiac priznaním oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyni a jej finančnú situáciu. Vôbec nevenoval pozornosť majetkovým pomeroch žalovaného, či má finančné prostriedky na vyplatenie žalobkyne, prípadne schopnosť vyplatenia žalobkyne prostriedkami z úveru.

10. V zmysle § 150 druhej vety Občianskeho zákonníka je pri vyporiadaní BSM každý zo spoluvlastníkov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a naopak, je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel povinný nahradiť, len prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície.

11. Z hľadiska subjektov a obsahu majetkových vzťahov treba v manželstve rozlišovať majetkové vzťahy manželov k veciam v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 143 Občianskeho zákonníka), ďalej majetkové vzťahy manželov k veciam v ich podielovom spoluvlastníctve (napríklad ktoré nadobudli spoločne pred uzavretím manželstva alebo za trvania manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia) a napokon majetkové vzťahy jednotlivých manželov samostatne k veciam, ktoré tvoria predmet ich oddeleného majetku (ktoré nadobudol každý z nich samostatne pred uzavretím manželstva alebo ktoré slúžia osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu jeho povolania alebo ktoré boli len jednému z nich vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku alebo ktoré nadobudol len jeden z nich po uzavretí manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia alebo po uzavretí manželstva aj iným právnym titulom, pokiaľ vznik oddeleného vlastníctva len jedného z nich zodpovedá manželmi uzatvorenej dohode podľa § 143a Občianskeho zákonníka). V nadväznosti na princíp tzv. surogátu (uznávaný aj súdnou praxou - viď R 19/60) treba vychádzať z toho, že pri výmene určitej veci za inú vec, pri ktorej nedochádza k rozmnoženiu majetku, zostáva charakter vlastníctva nadobudnutej veci nezmenený. Surogátom sú napríklad veci, ktoré si manželia obstarali z príjmov v ich bezpodielovom spoluvlastníctve (ak sa na nadobudnutie novej veci použili okrem prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve aj prostriedky v samostatnom vlastníctve niektorého z manželov, patrí táto vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Ak ale určitú vec nadobudol jeden z manželov počas trvania manželstva výlučne za prostriedky tvoriace jeho oddelené vlastníctvo, zostáva aj takto nadobudnutá vec predmetom jeho samostatného vlastníctva (to neplatí, ak sa na nadobudnutie novej veci použili

okrem prostriedkov v oddelenom vlastníctve jedného z manželov aj prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve; v tom prípade patrí táto vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov).

12. Obdobne aj doterajšia judikatúra súdov Slovenskej republiky, ktorá v R 49/1973 dospela k záveru, že vec nadobudnutá za trvania manželstva sa stane predmetom BSM, pokiaľ nie je obstaraná za finančné prostriedky, ktoré sú majetkom výlučne len jedného z manželov. V stanovisku R 42/1972 bol vyslovený záver, že pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak do osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM. Súdna prax dospela tiež k záveru, že do BSM nepatrí ani vec získaná (kúpou, výmenou) za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov. Nejde tu totiž o nadobudnutie nového majetku, ani o rozmnoženie už existujúceho majetku za trvania manželstva, ale o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu (vlastníctva) týchto vecí ako predmetu výlučného (oddeleného) vlastníctva jedného z manželov. Pri nadobúdaní vecí do bezpodielového spoluvlastníctva všeobecne platí a súdna prax vychádza zo zásady, že pokiaľ za trvania manželstva bola vec nadobudnutá jednak z prostriedkov, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, t.j. zo spoločných a jednak z prostriedkov patriacich výlučne niektorému z manželov (t.j. získaných dedením, darovaním, a pod.), stáva sa takáto vec predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To isté platí aj v prípade, ak by boli na nákup vecí použité prostriedky získané z výťažku z predaja vecí patriacej do výlučného vlastníctva niektorého z manželov a čiastočne použité spoločné prostriedky z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (R 42/1972 str. 125). Znamená to, že ak ide o vec nadobudnutú za trvania manželstva kúpou (nie dedičstvom alebo darom), ktorá neslúži osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, pričom na jej zakúpenie neboli použité len finančné prostriedky patriace výlučne len jednému z manželov, v takom prípade ide vždy o vec, na ktorú sa nepochybne vzťahuje zákonné ustanovenie § 143 OZ, t.j. vec, ktorá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí. Pre úplnosť treba ešte uviesť, že ak by aj kúpna cena veci bola celkom zaplatená z výlučných prostriedkov každého z manželov, avšak kupujúcimi boli obaja manželia a obaja pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, stáva sa táto vec predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva.

13. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je každý zo spoluvlastníkov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a naopak, je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel povinný nahradiť, prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie zo východiskovej hodnoty (znaleckého odhadu hodnoty, za ktorú by bolo možné hodnotenú stavbu nadobudnúť formou výstavby v čase ohodnotenia na úrovni bez dane z pridanej hodnoty) alebo všeobecnej hodnoty zhotovenej veci (výslednej objektivizovanej hodnoty nehnuteľností a stavieb, ktorá je znaleckým odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou) v oddelenom majetku jedného z manželov.

14. Žalobkyňa namietala, že byt ku ktorému žalobca nadobudol vlastnícke práva bol nadobudnutý zo spoločných finančných prostriedkov, že súd prvej inštancie nezisťoval pohyby na účtoch a úveroch žalobcu, ktoré peniaze neboli použité v rámci BSM, ale na osobné účely žalovaného. Ani v tejto časti súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie. Mal pripojený spis 13P 128/2014. Neoboznámil z neho zápisnice o výsluchu žalovaného potvrdzujúceho, že spotrebný úver 7000 slúžil na vyplatenie pôžičky otcovi, pretože mal dlhy u kamaráta a pôžička slúžila na jeho súkromné aktivity. Žalovaný potvrdil, že výška jeho úspor je 6 000 eur, čo sa neprešlo pri vyporiadaní BSM. Pri vyporiadaní BSM vychádzal z úverov existujúcich ku dňu zániku BSM, ale nezisťoval pohyb na účtoch, ako a kým bolo nakladané s peniazmi a na aký účel. V tejto časti je dôvodné odvolanie žalobkyne a žalovaného, pretože pri vyporiadaní nezohľadnil, aké úroky je žalovaný povinný zaplatiť z prevzatých úverov.

15. V časti nevyporiadania BSM hnutelných vecí súd prvej inštancie založil rozhodnutie na neunesení dôkazného bremena žalobkyne, kde sa veci nachádzajú, kto ich užíva, ich nadobúdaciú hodnotu a hodnotu v čase zániku BSM. Ďalej uviedol, že žalovaný v priebehu konania zmenil svoj postoj a namietal existenciu vecí. Bez ďalšieho vyhodnotenia, najmä zhodného vyjadrenia žalobkyne a žalovaného na

pojednávani konanom dňa 26.4.2016, v ktorom nerozporoval rozsah BSM okrem bodov 1 a 2 návrhu veci nevyporiadal. Ani v tejto časti nepostupoval správne, pretože na prvom pojednávaní mal vypočítať strany ku spôsobu nadobudnutia vecí a ich hodnoty v čase kúpy a zostatkovej hodnoty ku dňu zániku BSM, s tým u koho sa vec nachádza, jednotlivo a nie sa uspokojiť so všeobecným vyjadrením žalobkyne, že veci mali spolu hodnotu 9 000 eur a vzájomne odporujúcejmu tvrdeniu strán, u koho sa veci nachádzajú. Súd nemôže nevyporiadať veci s odôvodnením neunesenia dôkazného bremena žalobkyne, keď žalovaný ich existenciu ku dňu zániku BSM na prvom pojednávaní nespochybnil. Jeho povinnosťou je veci vyporiadať aj za situácie, keď dospeje k záveru ich nulovej zostatkovej hodnoty.

16. K uplatneniu nárokov k obchodnému podielu odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR 8 Cdo 196/2018 zo dňa 28.01.2020, v ktorom zaujal jednoznačný záver, že patrí do vyporiadania BSM. Odvolací súd cituje z odôvodnenia rozhodnutia:

„Z doktrinálneho výkladu ustanovenia § 143 OZ vyplýva, že predmetom BSM manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov počas trvania manželstva. Pri aplikácii doslovného logického výkladu tohto ustanovenia vyplynie, že obchodný podiel do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí, keďže nie je vecou (hnutelňou či nehnuteľnou), ale inou majetkovou hodnotou, ktorá je obchodovateľná a oceneľná v peniazoch a predstavuje súhrn práv a povinností a im zodpovedajúcu účasť spoločníka na spoločnosti (§ 114 ods. 1 OBZ). V tejto súvislosti je preto potrebné rozlišovať dve zložky obchodného podielu, a to majetkovú (obchodný podiel ako majetková hodnota) a nemajetkovú (práva a povinnosti súvisiace s riadením, rozhodovaním a kontrolou obchodnej spoločnosti).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 168/2005 vyjadril a odôvodnil svoj názor, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý počas manželstva jedným z manželov zo spoločných prostriedkov sa stáva súčasťou BSM. Pri odôvodnení tohto svojho názoru okrem iného poukázal na § 149 ods. 4 in fine OZ, ktorý sa v súvislosti s vyporiadaním BSM výslovne zmieňuje, že predmetom vyporiadania sú okrem hnutelňých a nehnuteľných vecí aj „ostatné majetkové práva“. V tejto súvislosti treba uviesť, že doslovný gramatický výklad slovného spojenia „predmet vlastníctva“ použitého v § 143 OZ by viedol k tomu, že do BSM by nepatrili ani napr. prostriedky z platu, resp. zo mzdy, ktoré zamestnávateľ vyplatí jednému z manželov na účet v banke. Takýto manžel nie je vlastníkom peňazí, ale má pohľadávku voči banke. Preto je potrebné vykladať slovné spojenie „predmetom vlastníctva“ širšie ako tak, že ide iba o hnutelne a nehnuteľné veci (Tomáš Čentík: Obchodný podiel a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov). Na tento ustálený názor (vyslovený v rozhodnutí najvyššieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR) nadviazalo aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 11/2007.

Pokiaľ však Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6 Obdo 30/2009 dospel k opačnému záveru, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným manžela nadobudnutý počas manželstva do BSM nepatrí, treba zdôrazniť už uvedené, že svoj odklon od doterajšej súdnej praxe náležitým spôsobom nevysvetlil. Najvyšší súd svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že spoločníkom je len ten z manželov, ktorý uzavrel spoločenskú zmluvu. Ale pre určenie majetku tvoriaceho BSM nie je relevantné, ktorý z manželov zmluvu, ktorou sa nadobúda majetok, uzavrel, ale to, či došlo k uzavretiu počas trvania manželstva a zo spoločných prostriedkov (§ 143 OZ). Tiež argumentuje, že práva a povinnosti vyplývajúce z obchodného podielu sa spravujú výlučne Obchodným zákonníkom ako *lex specialis* a spoločenskou zmluvou, preto nikto iný ako spoločník (ani manžel spoločníka) nemôže zasahovať do práv spoločníka previesť svoj podiel na tretiu osobu. Obchodný zákonník však nevylučuje obchodný podiel z masy BSM a ani rozsah BSM nijako nemodifikuje tak, ako je vymedzený v § 143 OZ, nevylučuje, že obchodný podiel ako majetková hodnota do BSM patrí. Keďže obchodnoprávna úprava otázku obchodného podielu a BSM neupravuje, subsidiárne sa aplikujú na tieto vzťahy podľa § 1 ods. 2 ObchZ predpisy občianskeho práva - § 143 OZ (: Obchodný podiel a BSM in ARsN r. 2018). Napokon, ako už bolo uvedené, predmetom dovolacieho konania bolo určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, lebo k tomuto prevodu nebol udelený súhlas manžela prevodcu.

S poukazom na uvedené podľa názoru najvyššieho súdu pri vymedzení rozsahu a obsahu BSM nemožno vychádzať len z jazykového výkladu, ale pojem vec je potrebné chápať pre účely BSM extenzívnejšie a to vo význame pojmu majetok (čl. 20 Ústavy SR pojednáva o práve vlastníť majetok, pojem majetok je uvedený aj v § 150 OZ pri pravidlách vyporiadania BSM) a to akýkoľvek oceneľný peniazmi, čo zodpovedá spravodlivému a rozumnému vyporiadaniu BSM. Z toho, že obchodný podiel je

inou majetkovou hodnotou, ako aj uviedol najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 168/2005 vychádzajúc z § 149 ods. 4 in fine OZ a môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov v zmysle ustanovenia § 118 ods. 1 OZ, analogicky preto vyplýva, že ak jeden z manželov nadobudne za trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov, stáva sa tento obchodný podiel súčasťou BSM.

Napokon bez významu, v súvislosti s touto právnou otázkou, nie je ani legislatívny zámer Občianskeho zákonníka (Osnova návrhu Občianskeho zákonníka, str. 53-55). Navrhuje sa nový inštitút majetkového spoločenstva manželov. Pôjde o spoločenstvo všetkých majetkových práv vecno-právneho a záväzkovo-právneho charakteru (1. 4. 1.). V právnej úprave sa v plnom rozsahu uplatní dispozičná autonómia manželov. Manželia majú právo usporiadať vzájomné majetkové vzťahy zmluvou (zmluvné majetkové spoločenstvo manželov). V pochybnostiach sa má za to, že majetok nadobudnutý počas trvania manželstva patrí do zákonného majetkového spoločenstva, pokiaľ sa nepreukáže opak (1. 4. 2.). Zákonné majetkové spoločenstvo manželov nastupuje vtedy, ak manželia neuzavreli zmluvu o majetkovom spoločenstve. Rozsah tohto spoločenstva je široký, pretože sa vzťahuje na všetky vecné a záväzkové práva, ktoré manželia alebo jeden z nich nadobudol počas trvania manželstva, pokiaľ nejde o práva, ktoré zákon zo zákonného spoločenstva vylučuje. Výslovne sa stanoví, že do majetkového spoločenstva patrí majetková hodnota podielu manžela v obchodnej spoločnosti, ak sa manžel stal spoločníkom obchodnej spoločnosti počas trvania manželstva, ako aj hodnota podielu manžela v družstve, ak sa manžel stal členom družstva počas trvania manželstva (1. 4. 5.). Tiež dovolací súd poukazuje na to, že česká právna úprava bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola do prijatia novely č. 91/1998 Sb., ktorá zrušila inštitút BSM a zaviedla nový inštitút „společného jmění manželů“, rovnaká. Zákonom č. 91/1998 Sb. sa v Českej republike s účinnosťou od 1. augusta 1998 novelizoval aj zákon č. 94/1963 Sb. o rodine v znení neskorších predpisov. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa tým v českej právnej úprave transformovalo do „společného jmění manželů“ a namiesto bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol do českého občianskeho zákonníka zavedený nový inštitút „společného jmění manželů“.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd považuje za správny právny názor odvolacieho súdu, vychádzajúci z právneho záveru vysloveného v rozhodnutí najvyššieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov SR č. 3/2007, podľa ktorého ak manželia alebo jeden z manželov za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do BSM nadobudne obchodný podiel v s. r. o. patrí takýto majetok (hodnota obchodného podielu) do BSM. Preto je dovolanie žalovaného nedôvodné, keďže rozsudky nižších súdov sú rozhodnutiami spočívajúcimi na správnom právnom posúdení veci. Dovolací súd vedený týmito úvahami preto prípustné, avšak nedôvodné dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.“

17. Žalobkyňa žiadala vyporiadať obchodný podiel patriaci do BSM v podanom odvolaní tvrdiac, že v konaní prezentovala, že žalovaný je spoločníkom niekoľkých firiem. Jeho tvrdenie, že je len spoločníkom nevyplyva z obchodného registra. V čase zániku BSM bol spoločníkom a konateľom firiem Y. s.r.o. a Alarm systém s.r.o.. Povinnosťou súdu sa bude vyporiadať súdu s jej tvrdením a v prípade preukázania jeho pravdivosti podiel v rámci BSM vyporiadať.

18. Rovnako sa súd prvej inštancie vyporiada s námietkou žalobkyne v časti vyplatenia stavebného sporenia uvedenej v odvolaní.

19. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie pre procesné pochybenia, ktorého sa v priebehu konania dopustil, čím spôsobil nedostatočné zistenie skutkového stavu, predčasnosť rozhodnutia a nesprávneho právneho posúdenia. Jeho povinnosťou bude odstrániť vyššie uvedené nedostatky a doplniť dokazovanie v naznačenom smere, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 CSP a vo veci opätovne rozhodnúť. Pro odôvodnení rozhodnutia bude postupovať podľa § 220 ods. 2 CSP. Nie je žiadúce, aby súd prvej inštancie v rozhodnutí kopíroval celú žalobu, vyjadrenia strán, znalca (bez akejkoľvek úpravy), pretože povinnosťou súdu je stručne, jasne a výstižne uviesť tvrdenia strán a iných dôkazov, ktoré vo veci vykonal. Právnym názorom odvolacieho súdu je viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

20. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).